

Omdat hij ons allen beminde
is in alle stilte, na een moedig leven en
gesterkt door het H. Sacrament der zieken,
van ons heengegaan:

DE HEER
Petrus, Sebastianus
VERSMISSEN

Weduwnaar van Mevrouw
Alma, Ancelma De Vleeschauwer

Geboren te Michelbeke op 17 mei 1910
en het Rijk der Liefde ingegaan op
12 februari 1999.

Kruisdragers zijn wij allemaal ; het leven is nu eenmaal geen sprookje en de wereld geen paradijs. Maar er is heel wat verschil tussen de kruisen, die mensen te dragen krijgen. Voor sommigen is het zo zwaar en pijnlijk, dat het haast niet te begrijpen is dat zij er niet onder bezwijken.

Petrus was één van hen. Twee van je kinderen, jongvolwassenen, moeten zien heengaan spijs al je zorgen en je grenzeloze liefde, spijs alle mogelijke medische zorgen en je nooit aflatend gebed...Het is een berg van slopende onmacht en onnoemlijk verdriet waar je machteloos tegenaan kijkt; een berg waar je niet overheen kunt en toch overheen moet, omdat het leven nu eenmaal verder gaat en je benevens alle leed ook nog materieel dreigt ten onder te gaan... En terwijl je probeert ondanks alles weer recht te komen, wordt de steun van je trouwe echtgenote je ontnomen. Ze wordt slachtoffer van een beroerte en heeft jaren lang al je tijd en zorgen nodig...Neen, een mens heeft er geen woorden voor!

En toch was Petrus een man, die veeleer onze bewondering gaande maakte, dan dat hij medelijden zou hebben opgewekt. Inderdaad, wat ging er toch een kracht uit van deze stille, eenvoudige man! Hij deed wat hij kon, zijn plicht en veel meer dan dat, maar het leek allemaal zo vanzelfsprekend bij hem. Nooit een klacht, nooit een teken van ongeduld of opstandigheid! Integendeel; Petrus was de man van de bestendige glimlach, iemand, die vanuit een serene gelatenheid rust uitstraalde, een gelouterd mens, die je, je eigen pijn en zorg vergeten deed.

Zijn geheim? Niets meer en ook niet minder, dan zijn rotsvaste geloof. Van daaruit kon hij door alles heen blijven vertrouwen op God als zijnde de Vader die liefdevol met ons bezig is, ook waar ons begripvermogen te klein is om dat te kunnen vatten. In vroom gebed en regelmatige deelname aan de H.Eucharistie voedde hij dit geloof zonder vertoorn, maar ook zonder er zich hoe dan ook over te schamen.

Wij verliezen in hem een goed mens. Hij is ons voorgegaan en ergens nodigt hij ons uit, om zijn spoor te volgen. Vergeten wij hem ondertussen niet in ons gebed.

De namis zal opgedragen worden in de kerk St.-Sebastiaan te Michelbeke-Brakel op woensdag 17 maart 1999 om 19 uur.

Zijn kinderen, kleinkind en de ganze familie zijn zeer gevoelig voor de blikken van deelneming en medeleven in de rouw die hen treft en zeggen oprecht "Dank U".